

Offentligt-Privat Partnerskabs (OPP) omfang samt virkning på ØMU-gæld

Hvad er OPP:

OPP er forskellige former for samarbejder mellem offentlige og private parter om opførelse, drift og vedligeholdelse af typisk skoler og administrationsbygninger. OPP er kendetegnet ved, at den private aktør enten bygger eller renoverer faste aktiver, som herefter producerer tjenester som det offentlige så køber. Ofte indgår også privat finansiering af projektet. Efter kontraktudløb, som typisk er 25-30 år, overtager det offentlige de faste aktiver.

Omfang:

I Danmark er omfanget af OPP-projekter stadig begrænset, idet de samlede anlægsudgifter for de OPP-projekter, der er taget i brug, udgør ca. 0,1 pct. af BNP. I Storbritannien, der er det land der har gennemført flest OPP-projekter, udgør de samlede anlægsudgifter for OPP-projekter ca. 2 pct. af BNP. I Portugal, Spanien, Irland, Cypern, Ungarn og Slovakiet er der ligeledes gennemført et større antal OPP-projekter, mens de øvrige nordiske lande Sverige, Norge og Finland har gennemført meget få OPP-projekter.

Virkning på offentlig ØMU-gæld og saldo:

Danske OPP-projekter har hidtil typisk være privat ejet og finansieret. Gælden, der er knyttet til finansieringen af OPP-projektet, indgår derfor ikke i opgørelsen af den offentlige ØMU-gæld. Den offentlige saldo har typisk alene været påvirket af den faste løbende betaling som det offentlige betaler for at benytte OPP-anlægsaktivet.

Risikodelingen er et centralt element ved OPP og har afgørende betydning for sektorklassificeringen af OPP-anlægsaktivet og dermed for om gælden i forbindelse med et OPP-projekt indgår i den offentlige ØMU-gæld.

Der opereres med tre risikotyper:

- anlægsrisici: overholdelse af tidsplan, anlægsbudget og standarder for anlæggets kvalitet;
- efterspørgselsrisici: risikoen ifm. variation i efterspørgslen ved ibrugtagningen af anlægget;
- tilgængelighedsrisici: risikoen knyttet til kvalitet og benyttelsesgrad af anlægget i driftsfasen.

OPP-anlægsaktivet skal sektorklassificeres som privat (og påvirker dermed ikke ØMU-gælden) i henhold til Eurostatskriterier, hvis:

- den private part påtager sig anlægsrisikoen samt;
- den private part påtager efterspørgsels- og/eller tilgængelighedsrisikoen;
- den offentlige part påtager sig ikke anden risiko, som for eksempel offentlig finansiering og garantier.